

SRI LANKA MUSLIMS AND ELECTORAL REFORMS

Part I

1. Present Election System

Under the Present Proportional Representation Election system it is almost impossible for any political party or a group to get two-third majority. In other words the 1978 Constitution cannot be lawfully changed by the methods spelt out in the constitution itself. This is one of the obnoxious features of Jeyawardene Constitution.

The 1978 constitution handed over the role of representation of the people in Parliament from individuals to political parties/ groups.

The 1976 Delimitation Commission worked on the basis of the 1971 census which reflected a total population of 12,701,143; and 11,605,903 citizens. This Delimitation Commission created 143 territorial constituencies on the basis of 90,000 people per constituency and 25 additional constituencies for the land area of every 1,000 sq. miles. This exercise resulted in the creation of a total number of 160 territorial constituencies returning 168 members population 12,701,143 – 143 seat , and citizen 11,605,903 – 129 seats. The loss of 14 seats for 1,105,240 non-citizen of - Tamils and Muslims population became the gain of the majority community. The resulting position was that the 73% - (124) Sinhalese were given 83% - (139) seats in Parliament whilst the 12% - (20) Sri Lankan Tamils had 11% - (18), and 8% - (13) Muslims had 5% - (8) and 6% - (10) Indian Tamils were left with 3% of parliamentary seats respectively.

The Delimitation Commission created constituencies with less than 1/2 the average number of voters in predominant Sinhala areas like Mahanuwara, Teldeniya, Viyaluwa and Colombo West, it is matter of regret that a substantial concentration of a minority Muslim community, living in a predominant Muslim village such as Akkraipattu in the Ampara district was irrationally and mercilessly divided into two areas so that one area became part of Sammanthurai electorate and the other area became part of Pottuvil electorate. This resulted in the permanent deprivation of a reasonable opportunity for a voter from Akkaraipattu from successfully contesting either the Sammanthurai electorate or the Pottuvil electorate.

2. Demarcation of Electoral Districts

In the Soulbury Constitution there was a specific direction in Section 41 that the Commission shall have regard to the transport facilities of the Province, its physical features and the community or diversity of interest of its inhabitants. There was a further specific direction that in so doing, that is to say, in dividing the Province into Electoral Districts, where it appears to the Commission that there was in any areas of province a substantial concentration of persons united by a community of interest, whether racial, religious or otherwise, but differing in one or more of these respects from the majority of the inhabitants of that area, the Commission may make such division of the Province into electoral districts as may be necessary to render possible the representation of that interest.

3. Muslims in Non-Muslim Political Parties

Even though a member may be from the Muslim community, if he is elected to the legislative body on a non-Muslim party list, there cannot be correspondence between his views and those of his community- His voice certainly cannot be the authentic voice of his community. Party discipline, enjoyment of power under the ruling party and perks of office would see to it that he rather toe the party line than voice the sentiments of his community.

The Muslim representatives in the UNP & SLFP were party to the Citizenship Act of 1948. Language Act of 1956. Finance Act of 1963. Also they were party to the removal of Section 29 and the Senate in the Soulburv Constitution and the removal of the Westminster System of Parliament and introducing Proportional Representation and the Executive Presidency which have made the Muslims of Sri Lanka a community of political and social slaves.

However good a representation chosen for it by others may be, he cannot be regarded as an adequate substitute for a representative chosen by the Muslim community itself.

PART II

Drawbacks in the Present Election System

1. The very fundamental principle of democracy of representations is suspected when there were disproportions between the votes polled and seats won as in the case of the last Parliament Election held on First Past the Post system in 1977.
2. The main objective of introducing the Proportional Representation election system was to ensure a fair and just representation for a stable government. It is very evident in many instances smaller parties and groups have dictated the ruling party at the cost of the stability of the Government - example the JVP and JHU and the minority parties SLMC and CWC, in the present parliament.
3. No identified member represents an electorate to whom the voter can go to redress his / her grievances.
4. It was evident in the past that the linkage between the MP and the constituency is very feeble under the present PR system.
5. Voters do not have much choice because in the PR system the party hierarchies' determination is final and conclusive.
6. A candidate who can afford to spend large sums of money for propaganda can accumulate more number of preferences from the existing large district electorates in the PR system.
7. The high degree of rejection of ballot papers at the two stages of counting of votes are the other drawbacks in the present PR System.
8. Those who favour Stable Government prefer Mixed System.
9. No byelections

PART III

Drawbacks in the Mixed Electoral system proposed by Dr. Sudantha Liyanage

Unequal Representation in the Mixed System

Mixture of 2/3 – 150 on FPP and 1/3 – 75 on PR in the parliament of 225 members

Undemocratic Opportunities

1. Since the electorates do not have equal number of registered votes, the opportunities are not equal and democratic. Some electorates are less than half the size of an average electorate, for example Teldeniya in Mahanuwara District, registered votes in 2004 is 41,465.
2. No adequate provision for minority representation.

Method of voting

1. There is no separate voting for the mixed representation of FPP and PR. Voting methodology proposed is only the FPP system of voting to elect a candidate nominated by the Party / Independent group in each electorate for the election of members.
2. The 75 seat supposed to be elected on the basis of PR is not elected on the basis of PR election system but from the votes polled on FPP system by defeated candidates and selected on the basis of preference of highest percentage.
3. (a) There is no separate PR system of voting for the 75 PR members supposed to be elected on the PR voting in the mixed system.
(b) Wrong voting result is used. The voting result used in the example of 150 territorial electorate is not from the FPP election system but from the voting result of Proportional Representation system of 2001 and 2004. If the voting pattern under the First Past the Post system is used in the sample 150 electorate, as in the case of the last FPP election held in 1977 the results would be quite different.
4. Preferential vote to select a representative is one of the obnoxious features in the present PR system which is indirectly applied in the system proposed.

PART IV

PROPOSALS

- 1 (a) Electoral Reforms should provide equal opportunities for all communities and the legislature should reflect the true national ethnic composition.
(b) In view of maximum devolution contemplated, the parliament need not be large. Present 225 members should be reduced to 220 members.

- 2 (a) One half of the members of Parliament 110 seats from territorial constituencies on First Past the Post - FPP and other half 110 seats on National Proportional Representation - NPR
- (b) Votes on the National PR should be the deciding factor for the number of seats Party/Group should have in the Parliament as in the German system.
- (c) Two ballots - first to elect the candidate for the territorial constituencies on FPP and the second to elect the Party/Group on National PR.
- (d) The Commissioner of election will determine the total entitlement of seats in Parliament of individual parties/ groups based on the composition of the 2nd ballot at National Level. From that entitlement the Election Commissioner will deduct the total number of seats secured by the parties at individual constituencies on the basis of the first ballot.
- (e) The political party/group concerned, on the direction of the Election Commissioner will nominate names of candidates from the National PR list to fill only the remaining number of seats to which that party is entitled.
- (f) The 90 territorial constituencies will consist of 75 one member constituencies, 10 two member constituencies and 5 three member constituencies
- (g) Parliament should reflect the true voting pattern of the people. Votes on National PR should be the deciding factor each Party/Group should have in the legislature.
- (h) Preference votes, 5% cut-off point and district bonus should be abolished.
- (i) A Delimitation commission should be established immediately and the commission should have the power to use the latest voters list used for the last Parliamentary / Local Government elections to carve out the territorial constituencies for the FPP voting
- (j) In the demarcation of constituencies, reduced electoral strength should be utilized by the delimitation commission in order to give adequate representation to the minorities according to their national ethnic ratio.
- (k) The 220 seats in Parliament should be allocated as follows:

<u>Ethnic Group</u>	<u>%</u>	<u>Seats/FPP</u>	<u>Seats/NPR</u>	<u>Total</u>
Sinhalese	74	81	81	162
Tamils	12	13	13	26
Muslims	8	9	9	18
Indian Tamils	6	7	7	14
Total	<u>100</u>	<u>110</u>	<u>110</u>	<u>220</u>

- (l) The delimitation commission should have the power to create multi-member constituencies in appropriate areas in order to render possible the representation of minority communities according to their ethnic proportion.

M.I.M. Mohideen

இலங்கை முஸ்லிம்களும் தேர்தல் முறையார் சீர்திருத்தங்களும்.

சுமார் மூன்று நூற்றாண்டு காலமாக 1505 இல் போர்த்துகேயரின் வருகை முதல் 1795 இல் ஒல்லாந்தர் நாட்டைவிட்டு நீங்கியது வரையில் கரையோர மாகாண முஸ்லிம்கள் ஆக்கிரமிப்பாளரின் கரங்களில் சொல்லொணாத் துயர்களுக்காளாயினர். போர்த்துகேயரும் ஒல்லாந்தரும் முஸ்லிம்கள் மீது விதித்திருந்த வேண்டாத குடியியல் மற்றும் பொருளாதார கட்டுப்பாடுகளை பிரித்தானியர் நீக்கினர். ஆயினும் சட்ட மன்றத்தில் முஸ்லிம் மக்கள் அப்பொழுது தமிழ்பேசும் மக்கள் அனைவரினதும் தலைவர் என்று கருதப் பட்ட திரு. பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்களால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டனர். தமது நலன்களை ஒரு தமிழர் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதை விரும்பாத முஸ்லிம்கள் நாட்டின் சட்டமன்றத்தில் தமது சொந்தப் பிரதிநிதித்துவத்திற்காகக் கிளர்ச்சி செய்யத் தொடங்கினர். இக்கிளர்ச்சி 1898 இல் பலனளித்ததோடு, திரு. டபிள்யூ. எம். அப்துல் ரகுமான் முஸ்லிம் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதற்காக நியமிக்கப்பட்டார்.

இலங்கையில் பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் நிலவிய இன அமைதியும் சமாதானமும் 1915 இல் இடம்பெற்ற சிங்கள - முஸ்லிம் கலவரங்களால் சின்னாபின்னமாகியது. 1915 இன் கலவரங்களின் பிரதான விளைவு இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்கள் அநாதரவாக விடப்பட்டுள்ள உணர்வாகும். 1915 கலகத்தின் தாக்கமும் அதனால் ஏற்பட்ட கசப்பான ஞாபகங்களும் முஸ்லிம்களிடையே பெரும் விழிப்புணர்ச்சிகளை ஏற்படுத்தியதோடு, இலங்கை முஸ்லிம்களின் இனத்துவ உரிமைகளைப்பாதுகாப்பதற்கெனப் பல்வேறு அமைப்புகளை உருவாக்க அவர்களுக்கு ஊக்கமளித்தன. அகில இலங்கை சோனகர் சங்கமும், அகில இலங்கை முஸ்லிம் லீக்கும் முறையே 1922, 1924 ஆம் ஆண்டுகளில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன.

1924 இல் மனிங் சீர்திருத்தங்களின் பிரகாரம் சட்டமன்றத்திலிருந்த உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தினரின் தொகை 37 ஆக அதிகரிக்கப்பட்டது. இவர்களில் 6 பேர் இன அடிப்படையில் நியமிக்கப்படவிருந்தனர். தீவின் முழு முஸ்லிம் சமூகத்தினாலும் 3 முஸ்லிம்கள் தெரிவு செய்யப் பட்டனர். 1924க்குப் பின் சட்ட மன்றத்தில் இன அடிப்படையில் நியமனம் பெற்ற அங்கத்தினர்கள் முஸ்லிம்களின் நலன்களைப் பிரதிதித்துவம் செய்யத் தொடங்கிய காலகட்டத்தில்தான் முஸ்லிம் மக்களுக்கான கல்வி குறித்துச் சிறிது சிந்திக்கப் பட்டதோடு, முஸ்லிம் விவசாயிகளுக்குப் பயிர்ச் செய்கைக்கான காணிகளும் வழங்கப்பட்டன. நீதியரசர் எம்.ரீ.அக்பரின் தலைமையில் முஸ்லிம் சட்டக்குழு ஏற்படுத்தப்பட்டு முஸ்லிம் விவாக, விவாகரத்துக் கட்டளைச் சட்டம், முஸ்லிம் மரணசாதனமில்லாப் பின்னூரிமைப்பேறு மற்றும் வக்பு கட்டளைச் சட்டங்கள் நிறைவேறின.

டொனமூர் ஆணைக்குழு இன அடிப்படையிலான பிரதிதித்துவங்களை நீக்கி, 21 வயதுக்கு மேற்பட்ட அனைவருக்கும் வாக்குரிமை வழங்கி, தேர்தல் மாவட்டங்களை உருவாக்குவதற்கான விதந்துரைப்பைச் செய்து, சட்டமன்றத்துக்குப் பதிலாக அரசு மன்றத்தைப் பதிலீடு செய்தது. 1931 மே-ஜூனில் நடந்த தேர்தலின்போது அரசு மன்றத்துக்கு மட்டக்களப்பு தெற்கிலிருந்து ஒரே ஒரு முஸ்லிம் அங்கத்தவர் மாத்திரம் தெரிவாகினார்.

டொனமூர் ஆணைக்குழு முஸ்லிம் மக்களின் நிலையை மேலும் மோசமாக்கியது குறித்து முஸ்லிம் சமூகம் திருப்தி கொள்ளவில்லை. 1936இல் அரசு மன்றத்துக்குத் தேர்தல் இடம் பெற்றபோது முஸ்லிம் வேட்பாளர் எவருமே வெற்றி பெறவில்லை. ஆயினும், ஏ.ஆர்.ஏ.ராஸிக் அவர்களும்,

ரீ.பி.ஜாயா அவர்களும் முஸ்லிம் பிரதிநிகளாக நியமனம் பெற்றனர். சிங்கள பௌத்தர்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழிருந்த அமைச்சர் சபையின் மதியுரையின்பேரில் தேசாதிபதி இந்த நியமனங்களைச் செய்தார். வேறுவார்த்தைகளில் கூறுவதாயின் முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் சிங்களச் சமூகத்தின் தலைவர்களாலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இதனால் அந்த முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளின் கடப்பாட்டு உணர்வு கூடுதலாக அவர்களின் காப்பாளர் மீதான ஒன்றாகவிருந்ததேயொழிய, அவர்கள் பிரதிநித்துவம் செய்ய வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்ட சமூகம் மீதான ஒன்றாக விருக்கவில்லை. இந்த முறைமை முஸ்லிம் சமூகத்தின் அபிலாஷைகளோடு சிறிதும் பரிச்சயமற்ற முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் தோன்றுவதற்கு வழிசமைத்தது. ஆகவே டொனமூர் ஆணைக் குழு இனரீதியான பிரதிநிதித்துவத்தை நீக்கியவுடன், நேரடியாகத் தெரிவுசெய்யப்படும் முஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவத்துக்கான கிளர்ச்சி ஆரம்பித்தது.

முஸ்லிம்கள் மத்தியிலிருந்த சகல அரசியல் பிரிவுகளையும் ஒன்றிணைத்த அகில இலங்கை முஸ்லிம் அரசியல் மாநாடு 1945 பெப்ரவரி 05 ஆந் திகதி சோல்பரி ஆணைக்குழுவைச் சந்தித்தது. அவர்கள் இலங்கை முஸ்லிம்களின் இனத்துவ உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கு இன ரீதியான பிரதிநித்துவம் மீண்டும் கொண்டுவரப்படல் வேண்டுமென்று கோரினர்.

சோல்பரி ஆணைக்குழுவினர் புதிய அரசியலமைப்பின் கீழ் சிறுபான்மையினர் நிலைமை குறித்துப் பெருங்கரிசனையை வெளியிட்டதோடு, தேர்தல் தொகுதிகளில் சிறுபான்மையினர் பலம் குறைவாக இருக்குமிடங்களில், பல அங்கத்தினர் தொகுதிகளை ஏற்படுத்தும் விதத்தில் தேர்தல் தொகுதி எல்லைகளை வரைந்து சிறுபான்மையோருக்குப் போதிய

பிரதிநித்துவம் வழங்க முடியுமென்று நம்பிக்கை தெரிவித்தனர். குறிப்பாக முஸ்லிம்கள் நாடு முழுவதும் சிதறிக்கிடந்தமையால் இதைச் செய்ய எண்ணினர். அது, பெரும்பான்மையோர் சிறுபான்மையினங்களின் நலன்களுக்கு விரோதமாகச் சட்டவாக்க நடவடிக்கைகளில் இறங்கத் தூண்டப் படும்போது அத்தகைய சட்டவாக்கங்களுக்கெதிராகச் சிறுபான்மையினங்களுக்குப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளையும் வழங்கியது.

1970 மே 27 ஆந் திகதி இடம்பெற்ற பொதுத் தேர்தலில் சோல்பரி அரசியலமைப்பை நீக்குமாறு பணிப்பாணை பெற்ற ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஒரு புதிய அரசியலமைப்பை வரைந்தது. ஸ்ரீ ல.சு.க. பாராளுமன்றத்தைத் தேசிய அரசுப் பேரவையாகப் பிரகடனஞ் செய்ததோடு, சோல்பரி அரசியலமைப்பு சிறுபான்மையினங்களின் பாதுகாப்புக்கென வழங்கியிருந்த சில முக்கிய ஏற்பாடுகளையும் நீக்கியது.

சோல்பரி அரசியலமைப்பில் சிறுபான்மையினங்களுக்குச் சில பாதுகாப்புகளை வழங்கவென வடிவமைக்கப்பட்டிருந்த பிரிவு 29(2) மற்றும் (3) இன் ஏற்பாடுகள் ஸ்ரீ ல.சு.க. குடியரசு அரசியலமைப்பில் இடம்பெறவில்லை. பிரதிநிதித்துவம் பெறாத அல்லது போதியளவு பிரதிநிதித்துவம் பெறாத நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதற்கு அங்கத்தினர்களை நியமனஞ் செய்யும் ஏற்பாடுகளும் குடியரசு அரசியலமைப்பில் மீள இடம்பெறவில்லை. சிறுபான்மையின மக்கள் தமது கருத்துக்களையும் மனக்குறைகளையும் வெளியிடுவதற்கு ஒரு மேடையாக உபயோகித்துவந்த செனட் சபையும் புதிய அரசியலமைப்பில் இல்லாதொழிக்கப்பட்டது.

1977 ஜூலை 21 ஆந் திகதி இடம்பெற்ற பொதுத் தேர்தலில் வெற்றிபெற்ற ஜே.ஆர்.ஜயவர்தனவின் தலைமையிலான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி 1978 செப்ரெம்பர் 7 ஆந் திகதி ஒரு புதிய அரசியலமைப்பை வரைந்தது. சிறுபான்மையினருக்கான பாதுகாப்புகளை ஒழித்ததைப் பொறுத்தவ

ரையில் ஐ.தே.க. அரசியலமைப்பு 1972 இன் ஸ்ரீ ல.ச.க. அரசியலமைப்பை ஒத்ததாகவே இருந்தது. இரு அரசியலமைப்புகளுமே சோல்பரி அரசியலமைப்பின் 29 ஆம் பிரிவின் ஏற்பாடுகளை மீளக் கொணர்வதையும் நியமன அங்கத்தவர் கோட்பாட்டை மீளவும் ஏற்படுத்துவதையும், செனட் சபைக்குப் புத்துயிரூட்டுவதையும் தவிர்த்துக்கொண்டன. நிறைவேற்று ஜனாதிபதி பதவிக்கான ஏற்பாடுகள், தேர்தல் மாவட்ட எல்லைகள் மீள்வரைவு, விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவத் தேர்தல் முறைமை என்பவை ஐ.தே.க. - ஐயவர்தன அரசியலமைப்பினால் அறிமுகஞ் செய்யப்பட்ட கூடுதலான தீங்கு விளைவிக்கும் போக்கிலான ஏற்பாடுகளாகும். இவை முஸ்லிம் சமூகம் ஒன்றரை நூற்றாண்டு காலத்துக்கு மேலாக இந்த நாட்டில் அனுபவித்துவந்த உரிமைகளைச் சிதைத்துச் சீர்குலைத்து விட்டது.

விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவம்

1978 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பின் கீழ் ஐயவார்த னவினால் அறிமுகஞ் செய்யப்பட்ட விகிதாசார பிரதிநிதித்துவத் தேர்தல் முறைமையின் கீழ், முஸ்லிம் சமூகத்தின் அரசியல் தலைவிதியை நாம் கவனத்திற் கொள்ளும்போது, அரசியலமைப்பின் 99 ஆம் உறுப்புரை (6) ஆம் பந்தியிலுள்ள ஏற்பாட்டின் நிலைப்பாட்டோடு நோக்குகையில் நாடு முழுவதும் முஸ்லிம் சமூகம் எவ்வாறு பரந்துள்ளதென்பதை நுணுக்கமாகப் பரிசீலிப்பது அவசியமாகின்றது.

“ஏதாவதொரு தேர்தல் மாவட்டத்தில் ஏதாவதொரு தேர்தலில் அளிக்கப்பட்ட மொத்த வாக்கு எண்ணிக்கையில் இருபதில் ஒன்றுக்குக் குறைவாகப் பெற்றுக்கொள்ளும் எந்த அரசியற் கட்சியும் அல்லது சுயேட்சைக் குழுவும், அத்தேர்தல் மாவட்டத்துக்கு அத்தகைய அரசியற் கட்சியின் அல்லது சுயேட்சைக் குழுவின் அபேட்சகர் தெரிவு செய்யப்படும் தகுதியை இழந்துவிடும்.”

வேறு வார்த்தைகளிற் கூறுவதாயின், தனது அபேட்சகர்கள் தெரிவு செய்யப்படும் தகுதியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு ஓர் அரசியற் கட்சியோ அல்லது சுயேட்சைக் குழுவோ தேர்தலில் அளிக்கப்பட்ட மொத்த வாக்குகளில் 5% க்குக் குறையாமல் பெற்றிருக்க வேண்டும். 22தேர்தல் மாவட்டங்களில் 11 இல் வேறு சமூகங்களோடு ஒப்பிடுகையில் முஸ்லிம் வாக்காளர்களின் விகிதாசாரம் 5% ஐ விட மிகவும் குறைவானதாகும். இந்த மாவட்டங்களில் முஸ்லிம் மக்கள் பூரண ஒருமைப்பாட்டை எய்து, வாக்காளர் அனைவரும் ஒருமுகமாக முஸ்லிம் அபேட்சகர்களைக் கொண்ட ஒரு கட்சிக்கோ அல்லது சுயேற்சை குழுவுக்கோ வாக்களித்தாலும், தேவைப்படும் ஆகக்குறைந்த விகிதாசாரத்தை எட்ட முடியாது. ஆகவே, இந்த மாவட்டங்களில் முஸ்லிம்கள் தம்மைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் அபேட்சகர்கள் தெரிவுசெய்யப்படக் கூடிய தகுதியை இழந்துவிடுகின்றனர்.

தற்போதைய அரசியல் அமைப்பை மாற்றுவதெனில் பாராளுமன்றத்தில் மூன்றிலிரண்டு பெரும்பான்மையும் மக்கள் வாக்கெடுப்பும் அவசியமென்று சொல்லப்படுகிறது. 1977இல் ஐ.தே.க.வுக்கு 5/6 பெரும்பான்மை கிடைத்ததோடு, முன்னை நாள் ஜனாதிபதி ஜயவர்த்தன புதிய விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறைமையை அறிமுகம் செய்தார். இந்த முறைமையின் கீழ் எந்த அரசியல் கட்சியும் 2/3 பெரும்பான்மையைப் பெற்றுக்கொள்வது பெரும்பாலும் இயலாத விடயமாகும். வேறுவார்த்தைககளிற் கூறுவதெனின் 1978 அரசமைப்பியலை அதில் சொல்லப்பட்டுள்ள வழிமுறைகள்மூலம் கூட சட்டபூர்வமாக மாற்றியமைப்பது இயலாதது. இது ஜயவர்த்தன அரசியலமைப்பின் நச்சுத் தனமான அம்சங்களுள் ஒன்றாகும்.

இடைத்தேர்தல்களுக்கு விகிதாசார பிரதிநிதித்துவத்தைப் பிரயோகிக்க முடியாது. வெற்றிடங்கள் ஏற்படுகையில் தேர்தல் தொகுதி வாக்காளர்களின் அபிப்பிராயத்துக்கு எவ்வித மதிப்பும் இன்றி அல்லது நியமனம் பெறுபவருக்கு அம்மக்களோடு உள்ள தொடர்பு குறித்து எவ்விதத்திலும் ஆராயாது, கட்சி விசுவாசிகளைக் கொண்டு அவை நிரப்பப்படுகின்றன.

தேர்தல் மாவட்டங்களுக்கு வாக்காளர்களை பங்கிடுவதில் மோசமான ஏற்றத்தாள்வுகள் உள்ள உதாரணங்களைக் காணமுடியும். இரண்டு தேர்தல் மாவட்டங்கள் ஒரு பொழுதும் சமமாக இருப்பதில்லை. உதாரணமாக, 1983 இல் கண்டி தேர்தல் மாவட்டத்தில் 12 அங்கத்தினருக்கு 602,232 வாக்காளர்கள், அதாவது ஒரு அங்கத்தவருக்கு 50,186 வாக்காளர்கள் வீதமிருந்தனர். அதே வேளையில் வன்னித் தேர்தல் மாவட்டத்தில் 5 அங்கத்தினர்களுக்கு 128,590 வாக்காளர்கள், அதாவது ஒரு அங்கத்தவருக்கு 25,718 வாக்காளர்கள் வீதம் இருந்தனர். இதன் பிரகாரம் வன்னித் தேர்தல் மாவட்டத்திலிருக்கும் ஒரு வாக்காளர் கண்டி தேர்தல் மாவட்டத்திலுள்ள இரு வாக்காளர்களுக்குச் சமமானவராகிறார்.

1976 ஆம் ஆண்டின் எல்லை மீள்வரைவு:

- அ. 1976 ஆம் ஆண்டின் எல்லை மீள்வரைவு ஆணைக்குழு 1971 ஆம் ஆண்டின் குடிசன மதிப்பு விபரங்களை உபயோகித்தது. ஜனத் தொகை 12,711,143 பிரஜைகள் 11,605,903 தேர்தல் தொகுதியொன்றுக்கு 90,000 மக்கள் என்னும் அடிப்படையில் 143 ஆட்புலத் தேர்தல் தொகுதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. 100 சதுர மைல் நிலப்பரப்புக்கு ஒரு தேர்தல் தொகுதியெனும் அடிப்படையில் 25 மேலதிக தேர்தல் தொகுதிகள் சேர்க்கப்பட்டன. மொத்தமாக 160 ஆட்புலத் தேர்தல் தொகுதிகளிலிருந்து 168 அங்கத்தவர்கள் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர்.
- ஆ. 1,105,240 பிரஜாவுரிமையற்றோர் வாக்குரிமை இல்லாத காரணத்தால் ஜனத்தொகையில் அவர்களின் தொகைக்குரிய பிரதிநிதிகளைத் தெரிவுசெய்ய முடியவில்லை.
- இ. இது 73% மான சிங்களவர்களுக்கு உரியதல்லாத அனுசூலமாகிய 82% வீதமான அங்கத்தவர்களைத் தெரிவுசெய்யும் வாய்ப்பை வழங்கியது. அதேவேளையில் சிறுப்பான்மையோராகிய 12% தமிழர்கள் 11%மான அங்கத்தவர்களையும், 8% முஸ்லிம்கள் 5%மான அங்கத்தவர்களையும் 6% இந்தியத் தமிழர் 3% மான அங்கத்தவர்களையே தெரிவு செய்தனர்.
- ஈ. 1979 இன் எல்லை மீள்வரைவு ஆணைக்குழு ஆட்புலத் தேர்தல் தொகுதி எல்லை மீள்வரைவில் ஈடுபடுகையில் சிறுப்பான்மையோர் நலன்கள் விடயத்தையும் கவனத்திற்கெடுத்தல் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது. இதற்கு நேர்மாறாக, எல்லை

மீள்வரைவு ஆணைக்குழு அகரைப்பற்று முஸ்லிம் சிறுபான்மையக் கிராமத்தில் காணப்படுவதுபோன்று மக்களின் ஒரு பகுதியினர் பொத்துவில் தொகுதியிலும் ஏலையோர் சம்மாந்துறைத் தேர்தல் தொகுதியிலும் இடம்பெறுமாறு பிரித்து அவர்களை அரசியல் ரீதியில் பலவீனமுறச் செய்துள்ளது.

உ. ஒவ்வொரு தேர்தல் தொகுதியிலும் இயன்ற அளவுக்குச் சமமான தொகையினரான வாக்காளர்கள் இருத்தல் வேண்டுமென்ற பொதுவான விதிக்கு சிறுபான்மையோர் நலன்கள் பிரதிநிதித்துவ விடயத்தில் மட்டுமே புறநடைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஆயினும், கண்டி, தெல்தெனியர், வியாலுவ மற்றும் கொழும்பு மேற்கு போன்ற சிங்களவர் பெரும்பான்மைப் பிரதேசங்களில் சரா சரி வாக்காளர் தொகைக்கு அரைவாசிக்கும் குறைவான தொகையில் எல்லை மீள்வரைவு ஆணைக்குழு தேர்தல் தொகுதிகளை உருவாக்கியது.

1981ஆம் ஆண்டின் எல்லை மீள்வரைவு :

அ. 1981 இல் எடுத்திருக்கவேண்டிய பொதுக் குடிசன மதிப்பு எடுக்கப்படாமலே 1981 இன் எல்லை மீள்வரைவு செய்யப்பட்டது. அது 1976 ஆம் ஆண்டின் எல்லை மீள்வரைவு தீர்மானித்த 160 ஆட்புலத் தேர்தல் தொகுதிகளை மாற்றாமல் அப்படியே தொடர்ந்தும் இருக்க அனுமதித்தது. ஜனத் தொகைக்கோ, நிலப்பரப்புக்கோ எவ்வித கவனமும் செலுத்தாது, ஒரு மாகாணத்துக்கு 4 ஆசனங்கள் என்ற ரீதியில் மேலும் 36 ஆசனங்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. தேசிய விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறைக்கென மேலும் 29 ஆசனங்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டன. இவ்வாறாகப் பாராளுமன்றத்தின் மொத்த அங்கத்தவர் தொகை 225 ஆகியது.

ஆ. தேர்தல் தொகுதிகள் எல்லை மீள்வரைவு மற்றும் விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவத் தேர்தல் முறைமை குறித்து 1978 அரசியலமைப்பின் ஏற்பாடுகள் பயனளவில் பாராளுமன்றத்தில் முஸ்லிம்களால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளை இல்லாமற் செய்தன.

இ. 22 தேர்தல் மாவட்டங்களில் 18 தேர்தல் மாவட்டங்களில் தமது சொந்தப் பிரதிநிதிகளைத் தெரிவுசெய்யும் வாய்ப்பு முஸ்லிம்களுக்கு மறுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஈ. முஸ்லிம் சமூகத்துக்காக ஏனையோரால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஒரு பிரதிநிதி, அவர் எவ்வளவு நல்லவராக இருந்தபோதிலும், முஸ்லிம் ஜனசமூகம் தானே தேர்ந்தெடுக்கும் ஒரு பிரதிநிதிக்குப் போதிய பதிலீடாக அமைய முடியாது.

பிரேரணைகள்:

- அ. பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணித் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்துக்கு மக்கள் அளித்த பணிப்பாணைக்கு உறுதியான சமர்ப்பணத்தோடு செயலாற்ற வேண்டுமென்று முஸ்லிம்கள் வலியுறுத்துகின்றனர்.
- ஆ. புதிய அரசியலமைப்பின் கீழான தேர்தல் சீர்திருத்தங்கள் சகல ஜன சமூகத்தினருக்கும் சமமான வாய்ப்புகளை வழங்குதல் வேண்டும். பாராளுமன்றம் உண்மையான தேசிய இனத்துவ விகிதா சாரத்தைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும்.
- இ. ஆகக் கூடுதலான அதிகாரப் பகிர்வை நோக்கும்போது பாராளுமன்றம் அங்கத்தவர் தொகை பெரிதாக இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. தற்போது உள்ள அங்கத்தவர்கள் தொகையான 225 உட்குறைக்கப்படுதல் வேண்டும்.
- ஈ. 220 மக்கள் பிரதிநிதிகள் சபை அங்கத்தினர்கள் அரைப்பங்கினர் ஆட்புலத் தேர்தல் தொகுதிகளிலிருந்து எப்.பீ.பீ. முறை மூலமும், எஞ்சிய அரைப்பங்கினர் தேசிய விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையில் கட்சிகள்/ குழுக்களிலிருந்தும் தெரிவு செய்யப்படல் வேண்டும்.
- உ. இரண்டு வாக்குகள் - ஒன்று ஆட்புலத் தேர்தல் தொகுதிகளுக்கு எப்.பீ.பீ. முறை மூலம் அபேட்சகரைத் தெரிவு செய்வதற்கும், மற்றது தேசிய விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையில் கட்சியை/ குழுவைத் தெரிவு செய்தற்கும்.
- ஊ. பாராளுமன்றம் மக்களின் உண்மையான வாக்களித்தற் பாங்கைப் பிரதிபலித்தல் வேண்டும். ஒவ்

வொரு கட்சியும்/குழுவும் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டிருக்கும் மொத்த அங்கத்தவர்களைத் தீர்மானிக்கும் காரணி தேசிய விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையில் பெறப்பட்ட வாக்குகளாயி ருத்தல் வேண்டும்.

எ. ஓர் அங்கத்தவர் தேர்தல் தொகுதிகள் $75 \times 1 = 75$ அங்கத்தவர்கள், இரு அங்கத்தவர் தேர்தல் தொகுதிகள் $10 \times 2 = 20$ அங்கத்தவர்கள், மூன்று அங்கத்தவர் தேர்தல் தொகுதிகள் $5 \times 3 = 15$ அங்கத்தவர்கள். மொத்த ஆட்புலத் தேர்தல் தொகுதிகள் 90, 110 அங்கத்தவர்கள்

ஏ. (11) பாராளுமன்றத்தின் 220 ஆசனங்கள் பின்வருமாறு ஒதுக்கியளிக்கப்படல் வேண்டும்.

இனத்துவக் குழு	%	ஆசனங்கள் எப்.பீ.பீ.	ஆசனங்கள் தே.வி.பி.	மொத்தம்
சிங்களவர்கள்	74	81	81	162
தமிழர்	12	13	13	26
முஸ்லிம்கள்	08	09	09	18
இந்தியத் தமிழர்கள்	06	07	07	14
மொத்தம்	100	110	110	220

ஓ. விருப்பு வாக்குள், 5% வெட்டுப்புள்ளி, மற்றும் மாவட்ட போனஸ் என்பவை ஒழிக்கப்படவேண்டும்.

ஓ(i) உடனடியாக எல்லை மீள்வரைவு தெரிவுக்குழுவொன்று ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

- (ii) எல்லை மீள்வரைவுக்கான பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழு சிறுபான்மை சமூகத்தினரின் தேசிய விகிதாசார பிரதிநிதித்துவம் சாத்தியமாகும் வழியில் பொருத்தமான பிரசேசங்களில் பல அங்கத்தவர் தேர்தல் தொகுதிகளை உருவாக்கும் அதிகாரம் கொண்டதாயிருத்தல் வேண்டும்.
- (iii) தோதல் தொகுதிகளை மீள்வரைவு செய்யும்போது தேர்தல் பலம் குறைவாயிருப்பது, சிறுபான்மையோருக்கு தேசிய இனத்துவ விகிதாசாத்தின் பிரகாரம் போதிய பிரதிநிதித்துவம் வழங்குவதற்கு அனுசூலமான வகையில் பாராளுமன்றத் தெரிவுக்த செயற்பட வேண்டும்.
- (iv) கட்சி தாவுதலும் தடை செய்யப்படல் வேண்டும்.

எம்.ஐ.எம். முஹியத்தீன்

National Digitization Project

National Science Foundation

Institute : South Eastern University of Sri Lanka

1. Place of Scanning : Main Library, South Eastern University of Sri Lanka, Oluvil

2. Date Scanned : 2018.02.15

3. Name of Digitizing Company : Sanje (Private) Ltd, No 435/16, Kottawa Rd,
Hokandara North, Arangala, Hokandara

4. Scanning Officer

Name : I. W. A. C. J. Chandrasena

Signature : Charith

Certification of Scanning

I hereby certify that the scanning of this document was carried out under my supervision, according to the norms and standards of digital scanning accurately, also keeping with the originality of the original document to be accepted in a court of law.

Certifying Officer

Designation : Acting Librarian

Name : M. M. Mashroofa

Signature : Mashroofa

Date : 2018.02.15

"This` document/publication was digitized under National Digitization Project of the National Science Foundation, Sri Lanka"